

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Ellida Ohlsson, Skurup*
Härad: *Vemmenhög* Berättare: " " "
Socken: *Skurup m. fl.* Berättarens yrke: *lantbr. hustru*
Uppteckningsår: *1967* Född år *1889* i *Skurup*

Frukter och bär i husbehörsodling och konsumtion

s. 1-59.

LuF 132

Spår på fjägelista 132.

Frukter och bär i husbehovsodling och konsumtion.

För att få någon reda i hushållande frågor måste jag dela upp svaren i flera tidsperioder:

1. Tiden från 1850 talet i där fram till då fruktträd endast fanns i hushållsodling till cirka 1880
2. Tiden cirka 1880 till omkring sekelskiftet då man dels ympade in av hushållsodlingens fruktträd; bärträd i smitträdens gamla träd avsågade grenar i avsämna uppdelade plantor = unga vildstammar.
3. Tiden ett tiotal år in på 1900 talet då ett stort antal sorter kom med stavel genom importering i hushållsodling som genom inköp från hushållsodlare av nya träd för inplantering i äldre som för ny anläggning av hushållsodling. Det blev nästan något av en sport då man trädde med antalet sorter vid utplantering i intresset.
4. Tiden från omkring 1907-08 i framvärt 1926 då fruktodlingen med endast ett tiotal sorter i naturligt skiftet av odlingen.

LUF 132

4/2-67

gymn huskällnings sällskapet i länshögskolans mästarens
Lennäs, birständ skulle uppmuntras i ledas in i bestäm-
da utställade på i gärs länande lekser. Huskällnings län-
där var en skrift där var länshögskolans mästare men den också
betingelserna för en länande fruktställning var en annan än
här, orten där jorden är för det mesta sluttar liksom något
som man då glömde att ta hänsyn till när en turas man
ut på toppen men som ganska smått kom den att rökerna

1. Det fanns vid skolskiftet i ännu senare inte många
hus eller gårdar där det ännu fanns väte och ofta två
jättestora ofrädde eller ofrädde äppelträd med ibland
mycket god frukt t. ex. Grannstiner på kiga träd med gles
gren överst på en hal smärre stam. Ibland var det gode
matäpplen, ibland gode ätäpplen på träd med stn
vacker utvecklad koma, ibland små smärre med hårda
tunga men vacker vidgata aromatiske äpplen, men ofta
små icke äpplen som endast dugde till smärre men
som används för att för iöversikt bland dessa i därför av värde.

Det var så kallat Mandel eller gamla triga träd och som stått
där redan på 1700-talet eller början av 1800-talet då dessa träd
på sin tid planterats utanför den gamla böningslängan som
redan ersatt med en ny i blott chromslänga. Resten av
plantorna i kyrkans träd och buskar och växter var också spär
för denna tid.

2. När så västlänket inköpt och planterade stigit så att
man på 1840-70-talet byggde ny böningslänga här man
anlagt en ny trädgård omgärdad med en stengårdsgård om-
gärdad med en höck och bårdarna, utanför den nya längan
som i bönsgårdarna hade gammalträd prästgård eller en "havi-
hammar" i utgång väst åt bönsgårdens sidan. Där planter-
ades då fruktträd och fruktträd och renare ympade, mest
äpplen, men också päron och vid sidorna kyrkans i plan man
valde och byggnaderna närmast längan var också i utgång
och där kunde det utanför en bön gård vara en gårdsmäta, och
där man var mera vidlyftig med en anläggning på 1860-70-
talet en plantering av aln, ask, lind och klockor blev där

linne i öckerna buddes ut för blekning längs ut-
kanterna där var gräs och också en mindre plantering av gran
minns jag fanns där för en annan för på en gård i en hasselbeck
Resten av trädgårderna jag först minns från 1890-talet, antagel-
igt från 1860-70-talet, uppträdde som en krusgång av ockerskrä-
ter med bärbuskar, de två bräda för med manliga mur-
stenar, några stjärte ö, till jag, också några vita smittbär-
skar där de som ej själva ägde bärbuskar fick plocka sina bär
själva för 5 öre litern eller, som det hette då 25 öre kappan de
mätte beställde då 10 öre litern i man ville gärna ha en liten
del sötare med i saften dels för smakens i dels för att saften
blev luggare. Kruken hade samma pris som smittbären eller
när man plockade smittbär mätte man bara mycket noga med
att ante ranta av dem utar tjöckare skulle följa med annan
hätte det: blev det inga bär till mätte är kända Trädde så
men andra, förare, ansåg det vara olämpligt att uppe bär packa-
de sig i mätet på annat sätt än de som hade tjälprarna
bara. Samma om det gällde plockning vid kungädd so Torso

eller smågård. I den tidigaste jag sedan nämnt, där var
n: 25 Pkinnip var det i krattarna mer eller mindre kala, och
en i det andra var bigård där undantagsman var hade
ringa trö och krattar i den fanns också en red med plannor träd.
Gången ut till fram var i kasselländan i grannplanteringer. Bantide
är blifft beboen kök, där längs med gången in till längan
tikasä. den tränganger därmed bantide är beboen huska
är gammal ståt med gäms i vildt bar. I krattarnas träd
i vid krattarna stod det jukthad. Den var både jukthad
i afstādade i omrymda träd, astrakern, i fön = "längnärken", om-
man berde, vika gyller i. I nyare Chalamorshy i ny flera
som jag glömt i av päm minns jag de högt på ett betydligt gäst
hängande tidligt. blackepäronen som man som barn var så glad
att i neppade att sig allt efter som de föll ner. nägot man gärna
hök när man var där då de inte höll sig mer än en enda dag
sedan de som många släppt till fäste. den där fanns också och
mindre ströket träd med "pans nätter" = bergamott är den
allt rötter med grov rötter - gult grovt skal, starkt nap
tylkt.

från. De var så oerförligt goda att man aldrig glömmen
den om en sågt bärande såg värt. Det var däremot inte
andra beslagstred ar annat slag, jämföra med grön fisk
som mest till frömen var lika de jag nupet nämnde. o
som också var rikt bärande i undantag jag. Tycker genom
frömen skilde sig från grönarna som också kunde till de äldre
rikt bärande i strömen. Interna från 1800-talet. Pärn träd
med små grön, gula eller gulbruna tidiga söt ägda pären
mest liknande vild pären växer både i gårdens trädgårdar i
småbrukares trädgårdar i tätter där smilla var riklig
andra endast mycket sparsamt. De var vid jag vet ar: fröella
eller viltbets slag (inte kräfta). liksom de gamla rika språk-
liga. Här i gula plommarna i röt i var kristen i mulla.
na. 2. H gammalt pärr träd här i var trädgård från 1880-talet,
gripas på tidigt strömm eller bröta fröella, var mycket som
till både från i mak libner Williams.

Som plommarna i här från träd på 1800-talet, inget sötas, träd-
gårdens utkanter i de mindre trädgårdarna från dessa

upphott där de nu höll af en att bilda en vilddans häck
som i sinna tid också den kom att bära något frukt men på
tidens beströmd de blev fruktmyta. Men där man hade under
månen kunde också träd med vilddansliga i blåa o också
gula o röttplumman växa upp till stora träd där sketen
kunde bygga sina bo på i små barnens kom, men de tidiga
vilda angustiplumman blev dock aldrig så stora men däremot
hade uti röttbärs träd fick skatben i sin kom, på skatben
beströmd frukt, fast man såde på ett skatben inte try
något i den gata där de bodde ej bysklingar em. Men där
fanns också fruktträd som aldrig bar någon frukt men
ändå fick stå kvar. Vid ett husmans hus här som byggts på
1886 talat hade det då planterats två röttbärs träd
vid bostadens nordsida i för mig inga fruktträd och
barnens alla. Dessa röttbärs träd växte upp till ett par
rikliga jätte träd med så grig bark att de nästan för-
misade kammaren men det blev aldrig minsta tillstyg-
miska till frukt på dem på de 30 år de stå där, de var stora
men fick dock stå kvar.

Benämningarna på frukt: här var eble, panna, panna-
nätter, kysser här i blommen, rips = vintar, stjärken = rösmå
stickjellor, hallen i jorbar eller smutthan, här hade man
överflyttat namnet på de vilda bären till de odlade i Tröst
om man tyckte räs det lit finare innan benämningen
indigubbar vann mest kros allmänheten och alltinget i början
av 1900-talet blev mer allmän.

Behärfvande den äldsta odlingen av frukthärd 1700- och 1800-
ar 1800-talet ville man säkerställa källan av äpplen man tyckte
om i resultatet kunde bli på både gott och ont så märkte
det ha funnits både vildfrukt i vilt vildfrukt sorter före
fruktodlingens tid, var skalle annars de gamla gravstenarna
trädes kommit i här som bekräftar på stället på sin plats
här stället av 1913- eller början av 1800-talet. Nog är ju inte alla
kompetent att de några arbeten men kan det inte tänkas att
det har något samband med hängselsanläggningarna eller
rent är härleda sig från blintstaden? Sedan man kommit
i gång med att gräva in i vilt sorten i kom i tillfälle att i alla

Tog man vara på vildesthet & drog också spår upp klentor ur
karnen. Jag minns från mitt barn hem dels far spår i stens
en trädgårdens arbetare vid Kåstbyholmens stift på 1890 talet, ja,
sikkert redan på 1880 talet fast jag ja inte minns så långt till-
baka i tiden, grupperade både på de små vildstammarna & på
de gamla träden där grenar sågats av med gott resultat. Det
blev både Röd som markvilt, skickander, vita gylles, skrika
Skroffjorde m. fl. då gänsar rita & både för & flera på samma
trädet i skand, sikkert något är en sport på 1880 talet. På ett
ungt pilmannskid i en trädgård blev det stora mycket
sita gröna pilmann "Reiniesou?" Men med ett gammalt
vildpärmskid som hade knistar som slutade med en viss
fagg & var ett annat grönt oätligt pärm (obs! Sj. brötter med
gult färg) minnst obakades det att grupp.

Frakt som skulle förvaras plöjde man ner. At bmdgårdar
na var sikkert dräng pojkar mer än villiga att med en för-
mister "mullgusse" över axeln bliva i tiden & plöja & bland
de mindre barnen & barnmännen var det alltid någon manlig

smittesmedlem eller för sjuk som blev i Träden, fast jag har
 också sjuk som ung gjort det samma. Tankter förvarade
 man så allt efter lokaltiteterna i kyrkan i Träden. Heltan där
 sådan fanns, annars ibland på gård i sommarstugan = salen
 eller bästman, men också sådesdrivarna i Träden kunde anvin-
 das för sjukhusets förvaring, ganska god förvaringsplats, men
 överallt utom i Träden fick man komma väl i kig och ta
 över sjukhuset med säckar, fäcken & vad man hade till förfrågande
 när det fanns på. Heltan äpplesäter kunde man så förvarande
 till sjuk & ämnar längre ibland i då var de gilla om de var
 än så vura. Fast det kommer in i en annan period än de som
 jag inte låter bli att nämna att jag till mitt förhållande 25 mars
 1926 förvarat påron av ruten Lohdet Laboren som varit i Träden
 Tidigast friska i Träden men de hade förvarats i Träden.
 Man såg det väl på sjuk som sålde så lång förvaring
 för när ingen industriell förvaring & stöddning av därtill
 lämpliga ruter fanns, och kan man säga dels av landets
 egen sjuk i dels inrymd i den egna kan inte samma betydelse
 förvaring i Träden.

Den frukt man ansåg för mindre värdig skakade man ner eller
lät den gå till fall när behövs och man ville använda om det
var i den mån man ville förvara bring Basterleus skifte
om det jag minns från min barndom var i ibland var-
made efter en stundig natt i marken under de många strö-
plumman vid den där hamne var ett eller två död under mängden
av nedfallna plumman, blåa och röda plumman De pluckades där
upp skäppvis i halmbägar som lastades i åkrarna och så
tog man i för en fridag och åkte ner till släktarna i det frid-
bergs kille som inte hade några plumman vid i närheten
gården och skänkta bort av överflödet. Vid flera tillfällen
blev det inte plats för mig att åka med och kanske så det
just då för jag minns så väl, en 4-6 års lilla i en gäme
åka bort. Elemt omkring skänkta i bort av överflödet
man vi såldes aldrig något, man det fanns de som gjorde
det. I detta sammanhang kan det fanns frukt till och förbrukar
så att man stört väck på en eller två städer man kunde få
genom att sälja frukt i bär i samhället i buren eller efter beställning

Rödor då, på 1870-90-talet, trädades i någon efter bak, äpples
 & plommon, det fanns en röt rullblå långsträckt som man kallade
 "sörskimblommen" som lättsade sig där för man de var inte så van-
 liga som de andra gamla sorterna. Man kokade också mäs av
 äpples & plommon som man gamla mäs som var fädd 1818
 kokade in plommon med socker och fröna frömboring som
 lingen till mjölk. Men mest använde man i mitt hem plommon
 att drugga ut lingen med. Dessa måste man ju koka i orten tjuga
 & är 1 del plommon eller äpples & 1 del lingen blev en god sylt
 nästan godare & är lättare konsistens än är enbart lingen. Den
 som hade gräpären använde dessa. Man brukade lägga in blåa
 plommon med socker och koka, hälla i ettika över i glasburkar
 & så binda över, en run saltad till steken, som små yrnar.
 Vins här dels saftade man, dels stippade man den på flasken
 med sockerlag, brukade & kokade den & använde till soppa.
 Det förekom också att man ^{av} använde förstärksaften beredde i sin på
 1800-talet & man berättade också att man satte saft i rörlimen
 där den fick jäsas till i ettika men vid slags saft det var väl jag

Detta året var innan man kände till den kemotiska inverk-
ningen som ju inte kom i blick för år omkr 1916-12.

Befröjande den enskilda smek ju färsk frukt har den mig
i alla tider varit välsärande individuellt återande av
älder kön & samhällsställning.

Vad det gäller nedteckningen av frukten så var det ju karlgår,
plummm rekades mer, klippa de gamle ofrödlade rötterna
inte skaplet när man rekade lätt på trädets var de inte mogna
i g. heller ärliga. Omhändertagningen kunde kräva folkens till
ett privat färsk frukt blev in i luga mat av frukten & bär
som jag kommer till längre fram.

På hängårdarna fanns det ju trädgårdsmästar - arbetare & där
för speciellt genom plantor & gruppning frukt & lärodding
av rötter av odlare slag i bygderna redan strimströ på 1890-
80 talet. Det var skattgärdarna så nära intill & där köpte min
farf. många med kunn. både frukthid, värtuskar & blomster-
basker när han omkr 1897 anlade trädgård vid mitt hem
där det först legat en liten gård in på vår egen.

Det blev efter den tidens sed en anläggning med hagtrus-
häck runt om lusthus & berrå i trömen & stängande gångar
buckans & ligustiahäckar värbuskar i en ardebring hallon, en
annan & en liten gräsplan men med de gamla fruktträden berr-
reder & en del nya implacerade, blomsterbuskar i utkanterna.
Som det var före 1901 talats ingång alltså inner de nya an-
tarna kom till vilken jag ta med vad jag minns dåvar med
reservations för ställningar. De äpples var det: Cellini,
Charlamorby, Alexander & en gammal nyt libnande Cot
Orange men med en annan mera utpräglat (sitt) smak & färg.

En par av de gamla träden ympades med god resultat. En
fick bli som det var stant rik bärande med rus men kile-
ber luskällfrukt. Den grunde jag drick Graversteinertie-
det mitt i bärbuskpartiet. De par blev det: Laureabonn
Noreau Poiteau & Sollei Laboreau. En Reme Claude plumm
o. En Rödgrå biganå dig ut. Mer om bärbuskarna längre fram.
De gamla plummträden fick stå kvar i trädgårdens utkan-
ter i flera år fram i tiden.

3 Från denna tid, nämligen år 1896 till ja nog någon tid där-
framt & fram till 1907 eller 1908 steg intresset för fruktodling
i det grönvåda närtan till en sport där man köpte ett träd
med antalet vinter som anskaffades & planterades i en
eller äldre omvärd trädgård. Detta gjordes vid stora gårdar
utan och ä. Händelse mindre.

Vid den tiden bildades i Skump en ideell förening öfver välgr-
enhet bland sina medlemmar & bekländ till jätliga prouven
der i libnande. Skumpskommittén 1901 var sammankallad i mät-
en för den stora trädgårdens Händelse främst demiska i samhället.

I denna kommittés rege ordnades såsom & libnande till-
ställningar som ger intäkter i samband med mät. Men
det kunde också trädgårdens utställningar kombineras med
trädgårdens, Trädgårdens fiskelam, vädgård & japanska
Tehus, där i som avslutades med fyrverkeri. Dessa utställ-
ningar hölls i Skumpskommitténs skola där man nog kan säga
att alla de tillgängliga utställningarna var uppteget som ett
tält var rest i trädgårderna för de grönvåda & ordnades som mät.

Jick som någon annan stans i slantkollektionen där uter för
I gymnastiksalen var de runt om längs väggarna fullt upp-
tryckt på bröda (nd) kända kollektioner av pukt. det var visst
ett bestämt antal (5?) av var sort var ägarens samlade för sig
Där prövs betänks de i ägarens i orentligt pris som utställts
stad angivet på väl rymliga kort. eller det var inte alltid pris
nämnden, visst med några från hus hollands sällskapet i träd-
gårdsmästare med, hade samma åsikt, den utställare
som tog upp största utrymmet med ett 25 tal arter ansåg
sig förvärd 1ste pris men blev kanske utan. medan en
med ett mindre antal sorter blev prisbelönt. Det kunde
uppkom en hel del missnöje i anledning genom dessa
utställningar men doger efter såldes de utställda varor-
na i det blev såhelt ett bra netto för kommunen då de flesta
som arbetade var de egna eller i övrigt privilliga varlinade
I gymnastiksalens hallar var det grönasaker utställda
som prisbeländes i ridar såldes på samma sätt genom auktion
men blommorna i gymnastiksalen mitt jick ägare ta hem igen

glad över ett par eller nio befrukter, alla hade ju i eggen tycke
det vackraste. Jag minns ett par episslar från en av dessa
nått tillgångar, det var nog omkring 1901 eller 1902 då en farbror till
mig hade köpt eller köpt om ommit i tomater en sådant vackert
röda tomater (elldamsäppler). Han satte tändarna i den ena med
mabner verma inihållde ju något vitt ögrått, varthade brödet
ut biten med ordet: "Ty far de många ju småjafitt (härstister)
Tomater var ju skända bland menige man då. En gammal
kvinna genom till oss hade fått en kartong med jordäp-
skocken som en dotter köpt eller ommit ö hon kunde inte be-
gräpa hur något kunde komma på nåttäkning med något
så "usla pöntriffeln, kunde de om ö i alla ö om de hade di
så en kunde eda dom."

Starkt fruktas en tidgårdsoctling, hade också samman med
dessa nåttäkningar.

Om jag lämna denna penne till jag nämna något om hur
man vidrörde fruktthöden. Här har samma när man alldeles
intill anklade en hel ny tidgård vid en öfen brand ¹⁸⁹⁹ ny byggd gård

Man byggde där mangårdsbyggnaden där till för att vänta trädgård
av den gamla gångse vägen med mangårdsgränd i raka gånger frukt-
träd i buskar. När man där gör grändstruket raka gränser
bildades en triangel med grändstruket som baslinje, be-
ringslängan i då modern stil skak mite denna i runt denna
i därskogen ett område utmed en väg som kom ett längre ut
sluta i en ny väg i bak. I denna triangel skulle det bli
en helt ny trädgård men en bit väg för vägen förbi trappan till
fina ingången i så att mot grändplanen. Det man av grändplanen
trädgård här blev härmed: ett mot vägen med ett trädhus i blomtra-
buskar i ett par statyer på ömse sidan om trappen. I de andra sidan
här trädgård. Hela triangeln utåt skulle bli planterad med frukt-
träd i buskar, endast utmed vägen en rad blomträd. Det
hela ser så fint ut som något samtidigt fint i praktiskt.
En äldre trädgårdsmästare, tydligen inspirerad av ordläggningen
vid kungäddan med deras fruktträdgårdar, med de tre trädgård-
den där fanns. Som ny anlagd trädgård denna nya trädgård
när så fin men trädgårdens ordläggaren, demant skulle ha givande

räbne med ett alst som väder i skall hållas vid sin bekörda plats
att bereda sig på. Ytterst sett en en högt uppsatt, som
marst som ett väder till de man inte kan med ett tur till den, innan
för denna som det som jag rider nästan blottat brukar vid den
nåla som bättre varit väder, i den spetsiga vinkeln långt ut ett
lindhus i i yttersta kanten grenar. Längs den andra långsidan
som var helt obrotten var det i höken pendlar alnar av sig för
starkt väder och i därinnan för en rad äppelträd drängträd
av alla de under 1901 yngre mter o.s. Jämälle, Skäpple som
ett till, till på kvistar, vilda Rosen häger, i samma stor höger
Pärstakholm & Cellini m. s. så ett Bullerkan. Därför för på
Lundas en rad spetsträd av äpple, kulliger Alexander som
under några år var redare utra väderträd i några frukt
men som ganska för förvärdas höst som de inte för den
ans de skulle ha. Innan för det detta träd så en regnträd
sod gång runt det hela. I och för en gång från en mittfält
5 en långt gående som det och det. Vidare delen mitt för. Det
här således här inga förändringar utan de såsom kvistar

Den upplagda jorden höjdes därpå så att den blev en sluttande
 kant som besiddes med gräs i stället för de annars brukliga
 växter eller ligus Turkiska. I det intressanta branten såles så
 vinbärskorben mest vid de stora och små och för resten. I de andra trå-
 ller det brukar i det ena i Hellen i det andra. Runt branten
 kanten plantades publia och halvt högt slag. Runt det intressanta
 på en jag minns intressanta Pomeranien de Congers, Napoleon,
 Williams Louise Bonn i mig också Greve drottke. Runt det
 ena branten blev det planman av fröddet slag, grina i när-
 Reineckande? Steniga, slag planman, sten rot, småpubliga guli
 i grina planman samt ett träd som mig som mit med en miss-
 tag då det kom att vara riktigt med på en av det gamla
 småpubliga tidiga tidiga slag som fanns från äldre tid,
 men som stod sig väl sedan det mer av mindre slag gotti
 all världens sig, för det var inte mycket av denna anlägg-
 ning som fanns tillräckligt här. Brant på chansen i i trigt
 släpplig på minn gällande här i tog till på det mer,
 för det alla vid vinbärskorben men de svarta överlevde

i konstens verkarna, och finare intet då för konstens möj-
dagens intag, förde en lyxande tillvaro. Efter några år var
det av allt det så fint tänkte endast högt och häckat bild i
vidfamnande samt ett i annat vackert händigt frukthol
samt hallen i huskål som fördes. Ring konstens konst
var det äppelträd avredda för huskåls förbrukning. Sötman-
ket härmer jag inte, de stå där skiviga i huskåls med
frukt som hade en viss likhet med Kalmars glasäpple, kanske
var det sådana, det var ju flera år för huskåls äpples tillkomst.
Förder ders här skiviga äpple och en kppungering och för
gänger men aldrig ändra blivet end som var tänkt från början.
En del frukthol räddades när det blev mycket ägare till gårdar
genom att de flyttades till annan plats som 20 åriga de till
då till en tid. Men kan man säga att quis är förmögaste
vetslag där skiviga äpple räddades i skiviga början och det är
nu inte mycket som påminner om det som var då men den
ykte som en finare här räddades men inte
något botnad som från början var tänkt.

På 1890-talet i hamnen rebekehltes fanns det dels vid hen-
gärdarna i dels utbildade trädgårdsmästare som drog upp plan-
ter, ympade dem i sådla till den som ville fröja sin trädgård
kanske var också Demantus sådarna? Men dessutom fanns det
allt vanligare att trädgårdsmästarna tog hem fruktträd från
sina trädgårdsmästare som slog sig på sådarna sällningar
på lager eller på beställning, kanske hade de nämligen träd-
skuffar på detta sätt. De träd som trädgårdsmästarna fick över-
setta har i den jära varit fröjgade över, många fruktträd
som de planterades här hade dragits upp i Limhamn där
en utme anläggning fanns vid rebekehlten, jag tycker mig
minnas namnet Vickmans planterbarn?

Särmed är jag orädd att jag är i en ny period i vad det gäller
fruktodlingen. En hel ny tid gick in där jag nästan tror
mig till att sätta gränser vid 1907-1908 då huskelnings-
sällskapet o. lantbruksgårdsmästare Lenné kommit med
i bilden i fruktodlingen skulle rationaliseras o. gräns bänd
som liksom i Martinus tids lantbruk lant m. mest hette Eberst

4 Det skulle vinnas upp Hård ofallet för marknaden möjliga
inter och intresset för en linande produktiön väckas i upp-
muntras, man skulle lära sig att se praktiskt på produktiön
och inte längre springa med de många vintern. Öllingarna
skulle skötas utmärkt med planering av godhanda inter
beskrivning och besprutning regelbundet samt sköta vid lång-
lig tidpunkt. Det blev fredag, iakttagning och besök för just-
itilicand och en långlig plats för produktiön och det bildas
des produktiön för ening, så också här "Kunskapsrens produkti-
ön för ening". Enskildning för ening och sällskapet avsnodade
kurer för intresserade som anställdes som tidskriftare i
för eningarna och som sedan hade till uppgift att hjälpa till
med anläggning och anskaffning av lämpliga tid och så sköta
deras beskrivning och besprutning efter givning ånger kuro.
Elev som senare blev min make, Anders Ekström, hemman
här som jag fick mitt hem 1926, var en av dem som 1908
blev antagen som elev till de kurer som hölls vid
Wanns Gunnars träs hängård som då var känd som landskreding.

Tillsynskjelm, en båt kom på vägen o en på tårnen. Jag har
 alldeles nyligen ar en sen utgång. Vi har en del skrivelser
 från den tiden som säker kan vara av viss intresse om vi
 jag vill återge en del. Först ett par meddelande från Lous-
 hällnings-sällskapet. Lous hädgårdens mästare till - Lantman-
 nare och Melars Ohlsson Preströf daterat Melmås d 14 april 1908
 där han får veta att "bussen för trösk bräde" tager sin bryan
 onsdagen d. 22 d. o. pågår till fredagen d. 24 d. o. om
 den resan antäcker på onsdagsmorgnen med till 10,30
 från Melmås i kumrosen på fredagskvällen kl. 7,21 från Ek.
 "Måam" Under tecknat "Högskolnings-fabri C" J. Lemmäs för
 emittes". Ett annat meddelande tillkännager att en buss
 tager sin bryan måndagen d. 21 sept i pågår till d. 24 sept
 i tid utgått för arrear o återkom vid samma klockslag som den
 förra. Även här är det tecknat som för på kullerisen o pågå
 också om H.C. önskar samma inkörsättning som förra.
 Det var i hädgårdens mästares hem, har vetle viss Linde.
 Det var således ingen löp underläggning som märdes för att be-

infernaför Sennis anmning) fanns tillgängliga. Priset
kunde billigast betecknas till 75 kr på 100 om varan
skulle vara fristhelassig. Skulle man reflektera på lagre
pris blev det oösterad vara. Detta gällde vilken plant-
skola som helst i Sverige fröskras det. Åven andra skolor
skulle utredas billigast möjligt "så de förväntade affär
mer än en gång". Så inbjöds till "besök så kan kunde
lära känna sig & se vad man hade". Denne gång skickas
skrivelsen med ett stiel - "Her är en Teckna med utmärkt
hörselning J. P. Svensson."

Denne inbjöden avgif sig något till på en gång & även denna
första då mycket väl lände bänna plantskolan & dess ägar
i rätta rikt lände på dem, det var väl fäst i den.

Redan jämt en månad efter denna första skrivelse är märkt
attenda 13/12 1903 & då her skantskapen redox gjorts för en
tillfälligt D. C. - "Gode Vän: i och för det är en librid per
postanvisning på kr 153, 75 och i öfning utkänns."

Det blev kortligt fäst på plantering kan man första

då det är denna summa fler många publikationer 75:re jubileum
Det kan ändå varit något blagsmål på dålig utbildning på
jävnhet som hr. P. inlämnas var utan betydelse. Där titu-
lens etc med Du så vidare då hade man kunnat med att
lägga bort titlarna men det gäller nog den yngre Perensson
då denna skrivelse avslutas med - "Vänsterns fullt J. P.
Perensson g. m. K. S."

Så har inte korrespondensen blivit tillräckligt. Minst till-
räckligt men jag vet att förmodligen uppmärksamhet till d. d. s.
här som tillräckligt till efter vad jag vill minnas mår 1912?
Det finns dock ännu ett brev daterat d. 3/2 1911. Detta börjar:
"Bröder! tack för renhet!" Brevet utgår från en frölig
man popplar som planterats som skyddshäck (kanstse den
som Jannus kan iden egna publikationsgårdar) skulle beskrivas i skrift
Under tecknet: "Vänsterns fullt i hast skild J. P. Perensson".
Då kan det alltså varit en fullständig generationsväxling
och Perenssons planterats ledning mellan 1908: 1911.
och den personliga kontakten kan gälla mellan d. d. och J. P. Perensson
= J. den yngre.

Skogen faktureras jumo också med bland annat fjord. Den första
Den första stämman med andra bereds utteining i rumma,
daterad 20 dec. 1908. Den gäller till 167 punkttriel å 75 öre p.
st. Fikket den allra första beställningen för den nybildade
punktcellan från ingen i av den nye trädskötaren i med konstfä-
ningskapet i Lunds länsgårdens mästarens beborn i den första punkt-
trielsplanteringen med regelbunden placering av träd i ett fält.
För celling antagna under jag bet inte med skottet men till att
trädets delen av dessa träd planterades i fältet till n=6 i träd
något allmän- trädets jämnig, men denna plantering är liksom
de andra från denna tid nu inte några till. Trädtriel fick
där det var ifga ogenomsläppligt och under mullograt inga
trädets den mullograt inte var extra tjockt och den nämnda
rättningen jumo till också med 50 hyll å 20 öre (skogskrädd?)
i 46 björmar å 35 öre (också detta till utgådd?). När dessa
punkttrielsplanteringen blev mindre väl ut är det inte fullt
att man ibland blandade högsta ledningen ut. Denna för
uppmärksamhet utom under räkning av jumo lämplig till för

för fruktodling i lämpligt antal. Såter var Cot Grange
mycket bäst för vår länd, tyckte bäst sig. Bland
interne fanns ingen huskällsfruktod. Där till lämpade
sig varken Cot Pomme, Cot Grange, Anthon Grapenstien.
Vinterguldparmer, Transparenblanch eller Signe Tillisch som
var de äppelsorter som gick i vintern, tyckte bäst sig.
Där Cot interne. Huskällsfruktod som fruktod i odling.
De pårm, Koccar Poitran, Louise Bomm, Gröndalfruktod. Expe-
rens kene pårm var det ja ändå den som var lämplig
för inbörning o.d. Det var liksom något fruktod över det hela.
Det fanns flera fruktod med långa vintern med fruktod
här - ö. pydet och barkar i - tid. Det fanns också min an-
giver å fruktoderna. En där jag känner igen en eller man-
nagran i en del vinterguld barkar. Tycker m. H. kan jag
placera till omkr. 1910 i en ny anlagd fruktod, där o.d. var
med i Pindig. Det fanns å vintern upptagna 19 äppel
i källan tid å 80 öre (priset ej efter 100 pris) 6 bärbar å
placera tid å 90 öre, 28. hellm å 100 öre 15 vintar å 15 öre

5 stn fruktig hassel å 30 are i 40 stn hassel å 20 are (skyddeslida)
 omed blommstörskan, nöck (vånglän) i grönplanter har denna
 anläggning förutom anläggningens bestånd som nu inte
 blev så lång d.ä. (var var med ägar) 90 m. l. are.
 Den blev det samfund med både elogen för en kommission med nytt
 i jugelunds trädgård med samma plant bestånd.
 Skolträdgården vid skolan i Lindby här i förutstign på
 samma tid (Skolan byggdes då) som också skole. Tröstgård
 som plats för elevernas timmer för trädgårdsskötelse anlades
 med tanken att i i huvudsak efter samma modell som
 den trädgård jag beskriver i en frögående utdelning. Här här
 var det en trädgård som utåt slutade i en nyttig vinkel med
 en lusthus eller bessa, men här gjordes anläggningen med
 tanken på nyttan i tillväxten i den de sammanhängande huset
 den strid i den från var det här endast en rad härbuskar i en
 väl beklädd hög trädhöck inramade hela området även den opp-
 na grönsplanen med buskiga i skolan i den som en länas
 urskilde område framför skolan om också utgjorde i stället.

Slår man liksom i den nämnda del som delat i ett par delar längs
bort en gång mellan de yttre gångarna i så delen när man öf-
fent gädd närmast en malen del bräs över för att man
öfver den erdelat med en långgärdad gång (särskild di jag inte
minns särskild). Vidsätter jag gäddar i den delen som berör
nytt botten under de timmar som var avsedda för. Runt dessa
indelningens sätter fruktbarhet av de riter jag sedan beskriver
efter fruktbarhet i dessa Tredje barker finns inte med, den har
vilka varit ställd till kommunen. Det är inte särskild di en
sättning på 30 fruktbarhet å 80 öre och det är 56 brustens barker
å 25 öre 45 hallen å 8 öre 14 kyl å 20 öre (viden jannu bring kom-
psten vid skelthädgård) 17 stn fruktbarhet kessel mycket väl
kan gälla just skelthädgårdens tidgård. På så sätt som vid
den uppom nämnda landgårdens vilde nyllan på grus botten
i tred å barker fann här guldgruvet väte i botten till bär
frukt som varit var.

Att det skulle bli fruktbarhet gård och sköld och skölderens eget kan
är i en given sak. Den ursprungliga tidgårdens från 1859 med
delgårdens byggdes

Hengäls gärd bring gäddor kyrkan i bryggslängans
 nordsida, med epeln som huset tilläts döta då sakt er kända
 o som ännu finns bra, askebuntfärdet o pörmträdets som
 var något yngre, de var gäddarna iakttaga i muller i smul
 om o med bors bärs o pörmträdets på sten gäddor hade gäddor
 mest efter minna värfärdens tillträde 1892 i sats upp o bli-
 vit "muller" med många andra gäddor, klippa låga buktrus o
 liguster häckar som dock lades på att en stund ännu bildades
 för bästuskar. I hönen lufthus, de ene med hög klippa ligust
 er träck det andra man vildsvinet med mörta o murea buska-
 ge, ryser o jassmin i kända o bors bärtiden o pörmträdets bra
 så länge de hade liv, de var i mitten 1920-talet. I ett lite högt minns
 jag från min tidiga barndom på 1890-talet att det fanns jodgutter
 här på en man fäst dem vet jag inte, det var de första bärs döta
 räs jag smakat, lufthus mig kända men då jodgutterna
 för muller, det låt var finare än jodgutter medan man kalla-
 de de vilt iaktande, man kände precis om fin kommande, man vete
 o gode muller för jodgutter. Det trädde man dock gäddor

Jät på att ha bärbuskarna i den trunga hölgården där man
med bländ. den vitt ämn. ett äppeltre. vid kanten om en ett
träd är en vikt som kallades Bärning. äpple. & dessutom ett m-
relitise. även träd i trädgården vid ena sidan med en gång
en träd av dröglöm i den smala planterade man ut bär-
buskarna en lag med cirkulär buskar i en med en mynighet
buskarna buskarna är alla de fina mti som kom till för bus-
karna mynighetens intig samt de äldre som fanns förut. I
villlet såddes gräs i undelen där blev gräsplan i efter tiden
med såtter med vass & blommor. Så för blev det där ändå till
för 3 år sedan då det såddes gräs i hela den gamla trädgården med
lite såddande av buskage från den trädgårdens trädgård. Utan
för kom till vid bärbuskarna sidan, man kunde inte med vortet
av buskarna & gången i vår tid. Endast den gamla apeln & päron-
trädet fanns här som minna från äldre tid.

Alltså tillhörde till 1908-12. Då skulle det bli trädgård
och så här. Först blev det bara en lag träd i den trädgård
med bärbuskarna, men mer på papp. Ett nytt träd

ett Esperens, ett älskade ett transparent, ett Cot Pomme. Tre ett
Vinterguldparman. Jick plats här o fjörn borta en fast delvis
omgäddad. Något senare kom så den egentliga pubthidgär-
den till vid Högårdens utsida. Man hade då i huvudsak
gått in för vinteren. Cot Pomme o Cot Orange o bara ett annat
en andra vinter o en fjern mest Nouveau Poiteau o Esperens i
ett annat. Helt och Louiseborn. Här ledas ut ett rektangulärt
stykke äker för till pubthidgärden o det omgäddades med ett
högstängrel i vid mest utåt rida planterades poppel
Hösten rida. Helt pubthidgärden i en bred vinter. 2 askträd o
Grisensten. 2 st Pique Tillisch. 2 Cot pomme o 1 Röd gulbigarna
Hid blev det i rida ut ett st. Helt för 3 rida med utest-
tande. Cot Pomme o Cot Orange i rida närmast den gamla
Högårdens fjärrtid. Esperens, Louiseborn, Nouveau Poiteau
o ett par som mig för sådana som experimenttid men som
dick redan fäst det stiftiga namnet "Känekertiger" i som man
mig väntade sig mycket av men som blev en grundligt fiasko.
De kom mig aldrig ut i allmänredning, då de här rida andra.

året antag en vild häckas säväl vid det gyllde frukt
 som vätskätt & blev uppgärda & pistrelade in i mig
 samma rite som så mycket annat när det gäller frädding.
 Det blev ingen tinc tycks med denna fruktödling, tredje
 delen av sällingen begrundas efter 4-5 år under en 3 m hög micki-
 va & höth var i fler till ströta delen fruktö, viten av Cor m.
 Terna häckas i lögjorden angreps av prästa, det blev ytterst
 många ämiskt med häckningstid & deligt utvecklad frukt som
 följd & ganska snart var det endast ytterst under brar av
 sällingen & så ett par prun träd & dessa träd finns brar än
 fast de nu varit står där föräinga för länge sedan snart som
 ett minne av vad som var en gång, ingen frukt vid att ta var
 på annat än direkt finns där mer kan bara köpa icker frukt
 från bil med frukt från Osterlens sällingen där det finns de
 betingelser som är ofrösterliga för en mindre fruktödling
 tinc delar av sin ödling är nu gräsmatta & blommor för
 huggas av ett valnöt träd som kottar som en topp huggen
 lite plantor för ett 30-tal år sedan i en vattens i som här varit

upp till ett stort träd genom den tidiga skolan och från
 eller nedre delen av stammen förgrenad i flera grenar men
 med en vidfammande krona i sigelrikt förenade. Detta träd
 är mycket av de få källorbring där det från var så vanligt
 som lindträd vid gårdarna, på gårdsplanen eller inuti
 bringstängan i trädgården eller dessa jättelika stak
 med under de stänga intarna på 1930-talet medlar växt
 till en planta skyddades av mäticket eller man har ju också
 detta träd näst sådan äldre att en liknande vinterbild
 som ofta fick på de gamla träderna också ta gån ut på detta.
 Vid samma träd som frukthädgårdarna anlades agiterade
 man också för plantering av frukthäd vid vägar och närmast
 då de privata infartsvägar. Det skulle blisc bra med
 vinterfrukt som man mognick på träderna och där för inte
 var så begärlig för eventuella frukthugor och frukthugsten
 ungslam. Det var nog på något vinter vinterquid parman eller
 liknande man tänkte sig och komman de och jag minns
 ett par sådana planteringar men i minnet den ena blev druck

misslyckad, spassande jodmen, på vädret - bind ut ett läge
i den utom på lite folk i få var för mycket på träden
att stå ut med här på vädret med den klara läge i
slämpliga jord

Men för fruktadlingen i förigt och med intresset där
man inte hade jodmen tiden kunde tiras i särskilt stort
intresse. A. O. Janssonsgården om händelserna några år han-
ke enligt åtgärder på vädret, ropsten har redan under för
inden även utan bistånd av husfällningens sällskapets
hjälp men mycket mer när det gäller villor - i början hade
gårdar.

Jag skulle ge ytterligare exempel på fruktadling i öppen
ihop en slämpligt ring. En vädretare i Estor blev här
stort intill omkr. 1912-13 genom att ägare till omkr. 1 Hektar
byggd jord. Det var mycket stort lejd med endast ett tunt
lager av mylla, högt i högt och mycket lågt, samtliga möjliga
betingelser för fruktadling såldes. Men den idén han fick för
för sig skulle fullföljas för att skulle han behålla föregående del

det skulle bli iakttagelse i hela anslaget. Men tänkte sig nog
att eget hem här på äldre dagar i en vacker uppenbar givande
hushållsgård. Jag minns men såde att länshälsingarna
som blivit inbjudna på frimått och kommunala är givet råd
och kanske till och så vidare. Men sålunda man kan mycket
som i detta anseende var med verklig blick. Överallt som man
jag inte. Men måste som de inte längre var tillräckligt
att kan den utgången att skilja denna anläggning, som för övrigt
inte hade något samman med hushållsfrämjandet. Utöver en
helt obehövd anläggning, men inte ville ha något stannat
att göra då kan anses frimått på frimått. Men att miss-
lyckas, omöjligt låga, olämplig frimått är ingen ägare i när-
heten. Men planteringen kan tillstånd och första året också
bestämning och lite utökat med dejl arbetskraft. Men jorden
som man att ligga i lägenhet, inget förbrukning, att jorden
behövde brukas och givetvis tillas efter även om det var hushåll
planterade begrepp inte ägare som någon svårare gång och
helt mer för att de kan det try sig ut en gång lejde kan en

men att ha en upp lite runt träderna i det ut lite grönning
 Följden blev att just där blev ogräset allra frodigast just där.
 En gång minns jag ett manne vid ett brett bord i ett
 ha min make att i tagna sig att beskåda de andra då förtrände
 träderna man kan säga det kan rhude offra där på var lät
 brötkastade pungen så kan inte inte ha något lämnat att
 göra, men kan fick en gammal f.d. undgåes. mästare att ge
 dem en översyn. eller efter som även gick bort att en nyas blev
 minnare av "späculationens oflöden" men i stället tog ogräset
 helt överhand, första en frögräs, åkarsenap, frönst, så
 kom händerna i tistlar, så bröcker of som till sist kom att
 ta död på alla de andra ogräsen i även till sist på sig
 själva då i tenna blev till en enda kompakt massa som var
 dammarts kan se till in. förändras i trikel bort till att så sakna
 till till när julen så många gånger till blev till åkarsenap kom
 i regel några år till per på brötkasterna till att till julen
 på rima till. Man sade då så där till mycket m. kom
 att kan farm inte mer än kan kunde stappa i fickarna eller

inte för än i början av 1920-talet gav han upp. Då hade en an-
nan riktning försvunnit i det det luss ö den för den utgjorde
andra ändelen av livet. Då kom gammal bror denne också att bli
ägare till "Frikollingen". Av de frikollarna som ägdes
författas en del från boken med till mörts i lämpligaste
för i dess tidigaste och där utaför i färd att de då var många
i alla vederbörande de gammalst var det flera som steg
ut i den att utveckla sig ganska bra och för frikollarna
fram i tiden, ja ända till för några år sedan då mörts bror
mer i mörts jämnades med mörts. Ja så gick det med
den frikollingen och de lufträtt som såklart byggdes bring
den, men så optimistiska som jag inte ville många ber
jag vet att jag kan varit ett för morgondig men det kan varit
att till som jag varit i tillfälle att hjälpa från första början
till slutet. Portarna var huvudsakligen Got Romma och Brage
och mycket Gudsfrämman och Lot Linnar. Men jag inte det
fanns något som varade de första som ären, den mörts var
reklamtän på lärjarna smältigast, mörtskador och förkynning.

Som jätt frände exempel vad jag anskaffat när till jag på
ta med ett par exempel på utövning av den skriften som bäst ö
nför till skriften.

Redan på 1800 talen intresserade sig i regel folkskollärarna
för trädgårdsskötelse och fruktodling, och blev deras hobby.
De fick på så vis utöfning i skriften och en annan förtjänst i
regul: hänsikten i den stämde det var lärarna ut, i regel
över 40 år, och kunde under denna tid både anlägga trädgård
och sköta fruktarna där. Så den lärare i Skövde by där
jag gick i skola, där plantade, ympade och sköt sin trädgård
och fick vi både i hand. Lärarna, samhället var två i de
här var sin trädgård. Den yngste avlade sin trädgård med
gänsar i fruktodling i anslutning därtill, men den äldre plan-
tade fruktodling i förband i hela det tillägnade området som
med tiden blev helt överflyttat där. Det var endast en min-
net gång med en hög hushållsäck i en mossig och mörk gata
vid en gräns i en yttre och klippad vattenhåll med en del
perenner vid den andra där redan fruktodling tog vid.

skrifna, för ingenting med bricket. Högåden med Birkå.
Flora gamla hickethid fanns i gamla Trädgåden. P. var Trädgård-
mästarson från Borsgrunden i sål man, vid som bröda till detta
yrke & här blev nu en fullständigt uppfostring, allt ingick i
med roten från den så par bröda plannummen med präktiga
gula plannummen som för B. beskrivande enligt den metra som
var en frögångare till kermetureingen, hel präktig utställning
i glas i en hall med tillhörande glas bok, ett till ingående i en
dessa plannummen glasskål i s. k. makrover som dekar blev det m-
tenis från efteråt, makrover - små runda tillhörande manliga
bakar, ej bakbrä, som tillhör högh i i olivbälen, speciell från.
På den det ingår & plannummen i den gamla Trädgåden. Men de
frånvalde till plannummen Trädgård med glas matta - brödet
plan & framför bakbrä gavel ett par ädelgrannar & flaggstäng
i rakt i glas matta, vort gaveln beranda i riktigt, ett till
bakbräns fragranst kacher & blev till, hindrade ingår. Vid andra
sidan som gränsade till den raka bakbrä Trädgåden en spalt i
Burskär - stam från & närmast gängen innanför personen av bakbrä

inga nya fruktträd i denna del av Trångåren. Ett lusthus närmast huset på denna sida.

Den del av det som varit äker här närmast intill skallen bei rikshälsögård. denna djupgräddes till träd nydöskades djup o där blev det förutom bröskädet alla slag både granisängar jodgullstland o hallenland allt utklagt till frukt. men det bröskädet både vid det rinner också all den övriga marken blev fruktträdgård med samma fruktsorter som jag reder nämnt här till egen här samma tid. Slampen med bröskädet i bröskädet fick jag i tiderna igång. Det var en locken rym näst alla dessa fruktträd ut i blom o de bar så mycket också utklagt med frukt o här var lammelig jorden o det var en ganska stor bågård. Men också Rosenberg blev gammal, träderna liksom, här blev över 80 år o hela trädgården i tjänst. Med blommor gick också hans län- verk ut i tiden o nu är allt också bröskädet jämnat med marken o där ligger nu Phompes föräldringens hem o nu skall där byggas upp en helt ny modern anläggning. Den anläggning jag först nämnde här var det som tillkom 1893-94 det gäller till 1904 o

men hemmakonserverade pärm i bär av egen produktion. Kåpis
ämnar i myskänkter för korten. Men jag minns ännu när jag
på 1890-talet gjorde min första bekantskap med cressa. Det
var vid ett bröllop 1896 eller 97 där det bland gästerna var
med några från Köpenhamn. Dessa hade med sig både vind-
ber, apelsiner, daddlar i fikern, allt utom apelsinerna (som
nu var nya då det var vid jul tiden) till mig och i smaken.
Det var ganska roligt att komma sig till just apelsinerna, nä-
got liknande som det senare blev med tomaterna. Först när
man mår bra av blyfärgna som de stann i på den tiden blev de
smakliga, men nu kunde man sig allt fler som det allt mer
blev väldigt mot. Dessutom kände jag mycket väl till redan
från min allra tidigaste barndom då jag hemma brukade få
sådane i stället för karameller. Som jag inte alls var förtjust
i. Det var stora russin med kärnen på den tiden. Kåften
hade man hemma vid jul och julen både kanel- och valnötter.
Ännu i denna minns här senare tiden till först in på 1900-talet
kunde man nämligen känna till dessa frukter i äppelcitronen

har mindre betydelse i husvärdet. Första bekantskaper jag gjorde
där var vid kyrkyling, citrons- & kott- & vatten- & mjölk.
Några småtommar, små apelsiner & citroner kommer jag inte till min-
nen. In på 1900-talet omkr. 1910 i de enklare hemmen här. De stömar-
melat elävar här ännu vid en till.

Det var givetvis de unga som först lärde sig uppskatta sylt-
frukterna, många av de gamla d. s. den generation som var före
vår egen lärde sig aldrig uppskatta dem, men man kunde mycket
väl hitta dem bland trädgårdens busväx- & vintars buskar
så det var inte någon anledning att parka i dem i allmänhet endast
det vanliga i smaken & förhållande vid de gamla invånarna.

Så över till bärbuskarna som det fanns något av om än
huset var aldrig så litet, en liten "kott" angränsad med en
stengärdsgård, eller om det var ett mark inläst en del stensar
saxfjinder. Var huset av typen med två små längor i en och
upptogs gärdsmuren av en smal gång, efter stensar utmed
längorna i resten av en liten fjärran gård av bärbuskar
med busväxer men även vintars i i mitten en rund "kulle"-vård

med blommor av olika slag, plantade och utbyt efter o.k. Handel
blomster till å sine påse. Vid kanten kunde det vara "hane kom-
ma" "primula eller "prödeljas" "Tunnsbina, en mal stig rumforn.
Allier här brukar man istället plantade blommor i bröstans till
och blommor, som kan de för husekande vid dessa små "kavaler, och
mer både tidiga röda, blåa tri slag både gula och oranger men oät-
liga, gula och blå blommor som kan röda i språkliga i skudet.
Efter fick inte något större praktiskt plats i dessa små trädgårdar
när de utökades med en liten trädgård utåt plantades
praktiskt vid denna utvidgning och år 1890 totes minns jag
här och där denna utvidgning.

Vid huset med udden en längre eller kortare länga av gatubus-
typ fanns det i regel åtminstone ett träd och en rad med bus-
kar buskar och vinterbuskar vid vägen och gången från träd till
färdvägen. Trädens djup var betydande och var mer eller mindre
låg, men något av blomsten hade det i regel bara mitt för trädens
färdvägen innan för buskarna där man stället och hade skinnets-
vinn och lade sin praktiska till det. Där det fanns träd och plats för trädgård

vid de mindre husmans- och småbrukarna kunde man bestå sin
trädgård med en ligustiskhöck som man såg i bilderna med en lie
och på med flera blås meter bred i diameter, också där med blomman.
Med sin plantor och bärbuskar på en sida, blommor fram på och på. Ät
och ett par äppelträd också där. Man kunde också arbeta en liten
Dessutom så det blev en rund kulle på blommor i mitten en mynn-
bena och blomsterbuske av annat slag i närheten till man
blommor träd. Fanns med även där hus och buskar och kuddar.
På bänken och blommor mark som på många ställen ingår de mindre
trädgårdar har jag visst redan nämnt. Likaså de stora äppelträd.
Den stora frekan som ett bevis på att trädgårdarna fanns där
längre före den tid jag tyckte minns från 1890-talet. Trädgårdarna
vid de mindre gårdarna hade då en gång runt utkanter och
allt att från bänks längans mitt, var av längans bredd och belägen
vid dess baksida och innerst mot gången. Buskar och buskar, blommor,
buskar och buskar vid plantans utkanter och på plantor med inläs
och hallbusskar, det andra med höks och ter, på träd och på
fram på längan. Närmast i bakgrunden och i dess höjd. Vid de stora

görelserna liksom med en annan hildgärd med brändande smitt-
gång & ännu mer dminiserande lättnadspåverkan, manliga
vimbärsbroskar mest vid. Där fick de som på önske och spår
pliska när till seft, sylt & gelé. Men man inte upade arbeten
på 5000 pi litar eller som man i regel räknade 2500 pi. kappe = 5 litar
de växte på 1000 pi litar. Men till 500 litar ville man ha dem pliska
de & kom förhållande beräknade de 1000 litar. Det var mest lussnåder
i sommar till, affär folk m. p. som fick lussnåder från
Lindas Tidsgården eller genom beställning från någon lussgård.
Tidigt i Frankrike var Tidsgårdens mestadels by omförelse
& ingick i Frankrike. Där kunde de också efter beställning få juld-
gafflar till sylt & smör & sylt från Frankrike långt in på 1900-talet.
Såsom man vimbärsbroskar i något luss man kan komma man få
efterplatta i den gård där man köpte till med arbeten, men sylt
kunde också & ännu om man på 1800-talet kunde de också köpa
som så måste det till tillagning av syltmater & rechner
måste köpas så det blev nog inte mycket sylt, fattiga kom
men mycket i främriga lussnåder men var också det & sylt

här 1870 tröttes kunde bli ständigt i bändernas hållare är efter
är utsländ ända mer och rekommendat sedan mer iorgite
till att förstå sätter med rick.

Kunstbären var ursprungligen små i omgärda sådana stoppa-
de man på bultar i fjällen på kullar för att sätta bär i kasten
de eller också band man över bärken i stället för att bärna i det
i samma man i bärken den tegelstenen bärken i kastade, det blev
ja en form av hemmet i ring som man ännu kunde till denna
metod så man brukade göra så även för rekommendat. Det blev
i en stuccum mellan bärken i bärken som man kunde sprut
som man när den ständigt. Bärken var bärken man så gröt-
bärken i soppa på smeten. Men ensak här jag inte glömma, en
sall att det fanns bärken som bärken så långt att det fanns
många som man i den stället man ha "stolsjellbärken" på
medlemmarna. Jag kan säga sedan man i det man bärken med
bärken på bultar på smeten i det som man bärken. En
mindre mängd smeten i bärken man i det man var med
in till sedan i stället bärken på. Kunstbären i bärken bärken

softade i syltade, till bordsbärsyft många bär i mycket
socker, lång koktid, jordgubbar som intill rekalskifta, mori
sallader i hängande stängningar kunde juarna i samhället
beställa: till soft sockraden de var i fick stå i softa sig
softa, kokades i anrändes med vatten som ierstökig, av
bärsterna blev deligt eller kompost. Strömmen som var lämp-
liga för inbudsomvändning kunde man som jag mig i den nämnd
färd påka var i tråk i påka eblagid i sippa i framfr all
stekte man äpple, det fanns bland de gamla ofrödlösa de
som var alldeles utmärkt, just att njuta på detta sätt.

På några år om arbeten som var påbörjad av de gamla på
1800-talet. Det första minne jag har av arbetet var när en grann
som var bär i ägg i lag med i det arbetet de betänkta var
för om i om de hade maten där man arbetade. Klunkarna var äng
men några grann tillfingra tjocka stjälkar av tråk som hade
färd till uti hem. I den stället var påka gjort till. Den sista tiden
målades. Jag minns ju som drig på minn när han skulle
ärta en gröt, de först de kom på för han var i så ganska, han

eftersom detta var före den hemmetiska inbörkringen tid som
började ungefär samtidigt med att inbörkringen började
vara fukt, även detta nya stället av inbörkrings sällskapet.
Det var därifrån man sände inbörkrings sällskapet
där man skulle hålla i den man skulle tillbringa fukt i
bör efter nya metoder i med hjälp av nya redskap. Där var
det en nytt till inbörkringskonsterna i hemmetiska
Ihannes Paulsson, Olga Paulsson s.m. hade där på Skump
föreläsningar som jag berättade. Det minns jag inte exakt men
det måste ha varit År 1912 eller 1913. Det var då stora
lådor med inbörkringsboken med gummi i glas och blån.
men inbörkringsapparater med termometer, något som då var nytt
i nytt skönt för de flesta av oss elever, men som nästan omedel-
bart helt blev ansett. Där var också alla nya hjälpmedel
för beräkning av inbörkrings s. s. fuktens stödmärken. Där
var också i inbörkrings s. s. fuktens stödmärken m. m. mer
eller mindre nyttigt. Förutom hemmetiska inbörkrings s. s.
det så både s. s. i nytt i mindre inbörkrings s. s. apparater blev

det sakt till äppelgöl. Allt skulle tas till vaka & allt med
mindre åtgång av socker än som stämde med den makt för
rätning som vi vant oss vid här. C. P. var smälänolska & hade annan
makt kläpts än vi & skulle övertyga oss om att maten skulle smaka
as någontan som en kumringedien & inte bara en socker som
här ansåg fränt. Det fick vi koka jämt när vi vid avsmakning
tyckte det var mest. Smälänningen kan tycka om som lång en-
tyget till bakt potatis som doppa. Ätminstone var det så för 50 år
sedan, men dålig kunde man finna sig det här & varg smaka
vi sötare sockerlag i smörreingsbuckarna med päron äppel
& plommon, men den kala vakra frukter som frukter blev färsk
gillade vi helt & omsatte i våra egna hem den tiden vi fick.
Det var också teoretisk undervisning av C. P. samt fridag.
Färd utbildade för oss eleven av en Olof Jonsson som föreläste om
vacksaktiga om ombeddning av frukt i här samt av länshögädd
smastare Lemné om vilar mter för hödgädder för vaskalls-
bruk jämnt. En mycket lönlig kurs när det gäller beaktning
ens maten som ägde bestånd i förvägande gerd ända till för vaskalls

Tid för minnelse ringen fiktivt.

Kanske för jag nämna något om vinterredning. I den här för-
miden senare delen av 1800-talet var ganska allmänt i gårdarna
både att man var fuktig i bän i fönstret vänta på att det ska bli
då jag minns att jag några gånger vid ett besök i en gård fick ma-
na på innehåller i mörkglas då i den bjudna på en som jag
mycket väl minns att det fick bli en i fönstret som kunde
läsa i gammalt. Just jag då inte kan ha varit mer än 5-6 år
gammal, idet mitten av 1890-talet. Då hade denna vinterredning
var i allmänhet fiktivt. Då hade till exempel för biktning. Man biktade då
i ~~hög~~ i på 1900-talet i en lanthandelstjänst på en i
både på butelj i lantbrukstjänst i ett i ut-åren för i bikt
1.25 i 1.50 i biktning som var lite dyrare i en i minnelse i ett ande
hale. Det var idet i biktning. På 1890-talet mycket vanligt att
bjudas till fiktivt ¹⁸⁹⁰ gård (biktning) på Hög på minnelse allmän
det skulle vara lite finare i lantbrukstjänst i en bikt mandel-
man i bikt. Till 1.00 i bikt all. 2 i 3.00 i ut-åren för i bikt
med en biktning på 1.00 i bikt. Det var biktning i minnelse

ömkelare o det var först på 1930-talet som det kom att uppstå ett
mycket stort intresse bland allmänheten för införandet av frukt
o fä o den bästa tiden för tidens sockerbröd gjorde slut på
Senare har det förhoppningsvis sådana införandet mer spridits
här o det mer stötte med den entusiasta som på 1930-talet, då
det blundade i dammjärnarna i boken på många ställen o man
får se i jämförda sina produkter.

Behörande konserveringskurser för också nämna de kurser för
fisker i J. U. S. kursarna som hölls på 1930-talet då även 1914
kan var med bland medlemmarna. Det hölls sådana kurser här
i Gästkon. Kurser hade en mycket ledare o en rikligt lämnad
här konserveringskurser o det ledaren mycket kunna med konser-
veringsapparater o m. o. fiskerna i alla mellan 10 o 15 år kan med
mest kan o gärna ha på deras egna o tillag o i enklare form
o m. o. för en del av utrustning i kurser o tillreda som konserver
de fick lära sig nästa dag. De fick då också laga middagen till
här o tillag o ledaren o i enklare som naturligtvis ledning
med inspektionerna. Också tillägg till några nyttiga kurser. En hel

Hon fick också sina rätter, men redan innan L. blivit något mer
därom. När han redan träffade & i jagade han det gån fick
han svarat: "Närhan ja, jag måste ju smaka & den fröte var
så god att jag måste smaka mer & rätt som det var kunde
jag ätit upp allihop." Då var nog inga fler rätter att få.

Mycket här är naturligtvis att förstå mer som mitt minne
i detta fall ströcker sig för tillbaka i tiden i jag hela tiden följt
utvecklingen med intresse. Han berättar rätt att gå till ut det
som kanske kan anses för oansenligt men jag kan att några
ark n: 34 & ark n: 35 ofta följande följande kan ha en särskilt intresse, då
blev det en förändring i intresset för folkteckningar uppåt.